

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno autora: Jiří Kalánek

Jméno vedoucího práce: Mgr. Pavla Dočekalová, Ph.D.

Název práce: Euroskepticismus českých a slovenských subjektů

Jiří Kalánek se ve své bakalářské práci zaměřuje na koncept euroskepticismu a jeho projevy v programech a stranických dokumentech českých a slovenských politických subjektů sdružených v parlamentní skupině Evropských konzervativců a reformistů (EKR), která působí na v rámci Evropského parlamentu. V první části své práce Kalánek vymezuje tvrdý a měkký euroskepticismus dle Szczerbiaka a Taggarta a čtyřem hlavním zdrojům euroskepticismu dle Leconte. Na základě výše uvedených konceptů diplomant posuzuje vybrané české a slovenské politické subjekty (ODS, NOVA, OĽaNO, SaS). Vybrané subjekty následně srovnává mezi sebou ve snaze seznámit čtenáře se zásadními rozdíly či shodami mezi vybranými subjekty.

Vztah národních stran či hnutí k EU je v současnosti diskutovaným tématem nejen z hlediska politické teorie, ale i z hlediska nadcházejících parlamentních voleb v řadě evropských zemí. Ačkoliv se tedy jedná o aktuální téma, práci Jiří Kalánka by prospělo, kdyby svoji výzkumnou otázku, resp. cíle zdůvodnil nejen z hlediska jisté „naléhavosti“ takového výzkumu, ale i z hlediska aktuálního dění či hlediska rozvinuté diskuse ke konceptu euroskepticismu. Autor si klade tři cíle: srovnat postoje u českých a slovenských subjektů, které jsou členy skupiny EKR, zjistit, zda se shodují s principy EKR a zda se vztah zkoumaných subjektů vůči EU vyvíjel. Hlavní výzkumná otázka zní: „Jsou postoje k evropské integraci i vybraných českých a slovenských stran a hnutí shodné?“ (str. 3). Samotné práci by prospěla lépe formulovaná výzkumná otázka, neboť autor především usiluje o aplikaci zmíněných konceptů euroskepticismu a následnou komparaci u jednotlivých subjektů. Odpovědí tak není „ano“ či ne, ale právě analytický výstup v podobě samotné komparace. Komparaci samotné by prospělo, kdyby ji autor v závěru kapitoly shrnul a zřehlednil např. formou tabulky. Čtenář by se tak daleko snáze zorientoval, v čem dané rozdíly u čtyř vybraných subjektů spočívají. Analýze by prospělo, kdyby byla pevněji metodologicky uchycena. V první řadě by bylo vhodné detailněji obhájit výběr časového úseku (především s ohledem na to, že autor si jako jeden z cílů vytknul zachycení vývoje vztahu daných subjektů k EU) a upravit a ospravedlnit výběr materiálů, které slouží k analýze, případně kriticky zhodnotit omezenou výpovědní hodnotu dané kombinace materiálů. Autor vychází primárně z volebních a stranických programů, avšak spoléhá i na záznamy rozhovorů, prohlášení apod. jednotlivých představitelů daných subjektů. Tuto skutečnost autor částečně reflektuje, když uvádí, že práce s „individuálními materiály“ bude omezena, neboť se jedná o (výpovědní hodnotou) kvalitativně odlišné materiály (str. 5). V samotné práci se pak obě kategorie zdrojů volně prolínají, což je patrné především u strany OĽaNO, kde autor pracuje především s výpověďmi Branislava Škripka (str. 31-34). Autor tak někdy (částečně reflektovaně) pracuje s výpověďmi Škripka jako s materiály, které reprezentují danou stranu, jindy zase ne (např. vztah k federalismu).

Autor pracuje s relevantní literaturou. Jediný problém spatřuji v tom, že několik odkazu na zdroje v textu nejsou v seznamu dohledatelné (str. 6.). Nepovažuji to však za záměr autora, ale spíše za nepozornost. K formální úpravě nemám žádných výhrad.

Dle mého názoru předložená práce odpovídá z hlediska obsahu i zpracování obvyklým standardům kladeným Katedrou politologie FF UHK na bakalářské práce, proto práci navrhuji k obhajobě a navrhuji hodnocení C (v případě kvalitní obhajoby B).

Datum a místo:

Podpis: